

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimae, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Si non abjero, paraclitus non veniet ad vos. Inordinata quævis affectio,
licet parum sit mala, non est tamen parvum malum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Qui supra mortem est, infra te videt omnia.
In 2. parte, hebdom. 2. Quadragesima.

**ALIA DEINDE PROPONUNTUR
EVANGELII VERBA, QUIBUS PRACTICÆ
subjiciantur Veritates.**

VERITATEM dico vobis, expedit vobis, ut ego
vadam.

Non quid liceat, sed quid magis expedit.
In 1. parte, Die 8. Ianuarii.

Sic pia etiam desideria debent esse ardentia &
temperata: ut qua ratione sunt ardentia,
sint eadem & temperata.

In 2. parte, Feria 5. hebdomada Sancto.

Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos.

Inordinata quævis affectio, licet parvum sit
mala, non est tamen parvum malum.

RATIO verborum Domini, ac subiecta Veritas,
quia non refertur alibi, sic videtur paulo
hic fuisus enarranda.

Non est parvum malum, quod impedit magnum
bonum.

Sed inordinata quævis affectio, licet parvum sit
mala, magnum tamen impedit bonum.

Ergo non est parvum malum, nec parvum conser-
derandum.

I. P U N C T U M.

ITANE sic expediebat Christum à suis dis-
cedere, ut nisi discessisset, nunquam Para-
clitus ad eos venisset? Sic plane, quando-
quidem sic aperte Christus Dominus. Sed
nunquid si remansisset in terris poterat & que
sum communicare spiritum? Poterat qui-
dem sed illi non poterant capere spiritum, quam-
diu secundum carnem, Christum nosse perse-
bant: sic sanctus Augustinus, ex quo & aliis
mox refendis, hæc inter alias, stupenda col-
ligitur ratio dictorum Domini, quod cum
Apostoli diligenter ita Christum ut eum à se
separari non nisi ægrè & dolenter ferrent, ista
dilectio non satis ordinata videbatur, &
quamdiu sic minus ordinati essent, minus e-
rant capaces sancti Spiritus recipiendi.

*Serm. 20. Diligebat, inquit sanctus Bernardus, &
in Cast. non dilgebant: Diligebat dulciter sed minus*

prudenter: diligebant carnaliter sed non rationa-
bile. Dilectio eorum contra salutem eorum.
Sanctus quoque Gregorius: quia Discipuli in 2. Dis-
carne Dominum cernentes, corporeis hunc oculis c. 30.
semper videre sticabant, recte eis dicitter, nisi ab-
jero, paraclitus non veniet: ac si aperte dicere-
tur, si corpus non subtraho, quis sit amor spiritus
non ostendo. Et nisi me desieritis carnaliter cerne-
re, nunquam me dicetis spiritualiter amare.
Sanctus denique Augustinus paulò quam su-
pra expressius: si carni carnaliter haeritis, ca-
paces spiritus non eritis: non potestis capere spiri-
tum, quandiu secundum carnem persistitis nosse
Christum: unde ille, qui iam acceperat spiritum,
& si noveramus, inquit, secundum carnem,
Christum, sed nunc iam non novimus.

Sic sancti patres: Quod certè mirum &
stupendum! Quid enim amabilius Christo
Domino? Quid non modò dulcius sed &
desiderabilius ejus præsentia! quid justius quam
timere ne discedat, quam dolere si discedat?
Et tamen isti affectus non erant satis ordina-
ti, & ista inordinatio quantumvis modica
poterat impediare magnum bonum, qua-
lis erat adventus Spiritus sancti, ac ne illud
impediret bonum, hinc discedendum Christo
fuit!

O quam vera quam solida, quæ inde no-
bis elicitor Veritas. Quod inordinata quævis
affectio, licet parvum sit mala, non est parvum ma-
lum. Quia videlicet non id debet censeri par-
vum malum quod magnum impedit bonum.
Si enim malum in genere nihil est aliud quā
privatio boni, certè malum in particulari, ta-
le erit malum, quale eras bonum cuius est
privatio; unde si bonum erat magnum, quid
sequitur nisi quod etiam malum, quod pri-
vat illo bono, sit magnum malum? Sic mater
Tobia malum absenti filii sui ex bono ciu-
dem præsentia perpendebat: Heu heu me, fili Tobiae
mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculo-
rum nostrorum, baculum sonoris nostræ, solati-
um vita nostræ, spem posteritatis nostræ. Omnis
similis te uno habentes te non debimus dimi-
ttere à nobis. Sic Antiochus tristitiam suam
non aliter quam ex privatione contritii boni
exaggerat: Qui iucundus eram & dilictus in 1. Mark.
potestate mea!

Sic universum non aliter metimur & senti-
mus malum, quam ex privatione boni quod
impedit, cujus quidem veritatis exemplum
non est aliud luculentius, quam quod in pro-
posita

posita materia nunc obversatur. Quid enim minus videbatur inordinatum quam hæc Apostolorum affectio, quæ Christo Domino adhaerebant? aut si quid tantisper inordinata esset, quid magni mali erat in tam modica cordis inordinatione? & tamen quia spiritus sancti adventum impedit, quis non eam dixisset magnum malum, quæ tanto privabat bono? Quam parva est pupilla oculi! quam modicus pulvis qui eam inficit. Et tamen hæc modica, quis putet parva mala quæ privant tali bono, quale est lumen oculorum?

O veritates Deus meus, fac me vere de rebus sentire, fac me de his judicare non secundum faciem, sed prout ipse sentis & judicas.

II. P U N C T U M.

SED inordinata quævis affectio, licet parvum sit mala, magnum tamen impedit bonum.

Triplex est bonum quod præcipue retarde solet aut impedit. Primum est, pax & quietus animi; Nihil inquietius inordinato affectu, unde est illud priuim de Imitatione Christi, quandocumque homo aliquid inordinate appetit, statim in se inquietus fit. Quò etiam referas illud sancti Iacobi: Vnde bellum & litus in vobis? nonne hinc, ex concupiscentiis vestris qui militant in membris vestris? Illud item sancti Augustini, minus ordinata, inquietare sunt; ordinata, & quietuntur, & quiescent. Denique non nisi alter de illis, sicut pacem quam tranquillitatem ordinis.

Secundum est, unio major habitualis vel etiam actualis cum Deo; sicut enim certum est talem unionem non esse nisi in Charitate; sic indubitatum est Caritatem ed minorum esse quod animus alicui creature, inordinato amore adhaeret; quantum enim de toto corde deduxeris quo debes amare Deum, tanto minoris illum amas; & quantum dilectionis in hac inferiora insuperis, tantum necesse est ut demas de toto, inquit sanctus Basilius: & sanctus Chrysostomus; pro quanta parte plus aliquid in Matth. amaveris, tanta parte minus amas Deum.

Vnde & orationum ac Sacramentorum fructus non is est, qui certè esset si nulla talis inordinatio impedit. Ego sum puritas amor, inquit ille, ego corpus tuum quero, & ibi est locus requietionis meæ. Si vis ut veniam ad te, & inquit. Chr. apud te maneam, expurga vetus fermentum, & munda cordis tui habitaculum.

Terrium denique, est viro Dei, qua saltem ad tempus post hanc vitam privata inordinata quævis affectio, donec in purgatorio igne planè expurgetur animus, ut explicetur ait sanctus Augustinus, Tantum necesse est urat dolor, quantum habet amor: à quo dolore, tandem est quisque securior, quando es velminus amarit, vel tanquam non habens habuerit.

Et quod de venialibus peccatis alibi dicit, hic etiam locum habet, quod feliciter nostrum L. 50. habet usita exterminat, ut ab illius sponsi speciosi miliarum forma praefiliis hominum castissimus amplexibus Hom. 50. separant, nisi medicamento quotidiana penitentie dissecantur. At affectus inordinati non ita diluuntur nisi profus exuantur, unde patet, quod privat illis bonis quamdiu subsistunt, & satis etiam aperte patet, quam magna sint illa bona quibus privat. O si scires donum Dei, & quid sit uniri Deo, aut illum in cœlo intueri!

III. P U N C T U M.

INORDINATA igitur quævis affectio licet parvum sit mala, non est, pavium malum; quandoquidem tam magnis bonis privat, quorum privatio non minus censeri debet mala, quam multum illa censentur bona. Cui labore, Eccl. 4. L. 4.c. 15. fraudo animam meam bonis? In hoc affectio perfida est, inquit Sapiens. Et aperte ad rem nostram Divus Kempensis: Modicum quandoque est, quod gratiam impedit & abscondit: si tamen modicum, & non porius grande dici debeat, quod tantum bonum prohibet. Et si hoc ipsum grande vel modicum amoveris, & perfecte viceris, erit quod petisti.

Esticax certè motivum cum gratia ut quod inordinatum in te sentis, ordines & componas. Namis enim infame est, tantum illum illud, quod inordinatum diligis sic & timare & coleare, ut præ illo, pacem, unionem cum Deo, visionem eius, & innumeræ inde consequentia bona, tam magna, tam certa & tantopere desideranda contemnas! Hoc est enim contemnere non modo divina illa bona, sed & ipsum bonorum Largitorem, cum ultro ponis obiciem bonis illis recipiendi: Aut unum sustinebit, & alterum contemnet, dicit Dominus de duobus quæ simul non convenient. At va qui spernis! cum fatigatus deieris contemnere, contemneris. Certè & si alia decelerat omnia, vel hoc uno patebit mali-

Matth. 6.

15. 33.

*malitia tui affectus, si postquam visum est,
quanto te bono privet & quantum insit mali
ac damni, adhuc retinetur. Ephraim, quid mihi
ultra Idola? Nempe ille affectus, idolum est
zeli de quo alius Propheta, & de quo Deus
principiū queritur, quasi sibi per affectus illos
opponerentur æmuli ad provocandum ze-
lum quo nos diligit, & quo dolet se non ita
pure & unicè à nobis diligi. Post idola enim cor
eorum gradiebatur! EMUNDATE manus pec-
catores, & purificate corda, duplices animo. Utinam in nobis fiat quod dicebat David, Aus-
teres spiritum eorum & deficiunt, & in pulvrem
suum revertentur. Emittes spiritum tuum &
creabuntur. Non enim receptaculum spiritus san-
cti quisquam efficitur, nisi spiritu suo primitus
evacuetur, ait S. Gregorius.*

Huic portò veritati multæ passim quadrat.

Qui nimis suos diligit, non satis diligit.

In 2. parte, Feria 3. hebdomada sancta.

*Minima quævis inordinatio cordis immun-
di, major est quævis inordinatione hujus
mundi.*

*In 2. parte, Feria 6. hebdom. 1. post octavam
Pasche.*

*Sin ec in ipso cœlesti gusto sistendum est,
longè minus in sensuali.*

In 4. parte, Feria 5. hebdom. 15.

Vide Verbo affectio.

CVM uenerit ille, arguet mundum.

*Si quis argui & corripi noluerit, hoc ipso ma-
gis est arguendus & corripiendus.*

In 4. parte, Feria 4. hebdom. 16.

*Quod nos magis laxificat, hoc magis contri-
stat spiritum sanctum.*

In 2. parte, in die Pentecostes.

*Sanitas non erit tibi, tibi nil proderit Spiritus
sanctus: quod gravius in te est malum, hoc
est, quod ille magis, hoc est quod minus
velles sanari.*

*In 1. parte, Feria 5. hebdomada 6. post Epi-
phaniam.*

*ARGVET mundum de peccato, quia non credi-
derunt in me.*

Nullus est Christianus, qui non verè credat

Christum esse filium Dei: Et vix ullus est

Christianus qui hoc verè credat.

In 3. parte, in festo Transfigurationis Domini.

*Si quid videtur difficile quod dixit Christus,
hoc ipso redditur facile, quod Christus di-
xit.*

In 3. parte, Feria 5. hebdom. 5. Pentec.

*Vide sequentem Feriam, & alias passim de
fide obviis.*

*ARGVET mundum de justitia, quia ad Patrem
vado, & jam non videbitis me*

*Id est, arguet mundum qui meam vitam &
doctrinam arguit & condemnavit quasi fal-
lacem & deceptricem, quasi ipse mundus me
est justior & sanctior: quasi melius lentire
de pietate, de bonis moribus, & de his que
hoc generali *Iustitia* nomine bona solent in-
telligi. In hoc enim vel maximè mundus ex-
ravit, quod Christi Domini justitiam, id est,
sinceram vitam & doctrinam repudiarit, tam-
que falsam & oppositam supposuerit tanquam
veriorem. Quia de justitia & veritate sanctitatis
spiritus sanctus arguet mundum per Apo-
stolos, & convincet erroris ac falsitatis: *Quia,*
*inquit Dominus, ad Patrem vado, quia ca-
elos reperio recipiendos à Patre meo & cum eo
regnaueris, hoc enim est certissimum meæ
justitiae & justificationis argumentum; hæc
est evidentissima demonstratio sinceræ vite
ac doctrinæ. Nam quos Deus in cælo recipit
& remunerat, sunt justi & sancti. Sed me
Deus pater suscipiet, & quæcumque feci ac di-
xi, tum ipse in cælo probabit & remunerabit
in æternum, tum spiritus sanctus suis admiri-
randis effectis confirmabit in terra. Ergo ipse
sanctus & justus sum: ergo impius & in-
justus mundus est, qui mea condemnata sancti-
tate & justitia, tam falsam substituit. *Ite ad
Patrem,* inquit sanctus Chrysostomus, ar-
gumentum fuit, quod irreprohensibilem vitam
egisset, ne possimus dicere, peccator est, & non est
ex Deo.**

*Hæc est huius loci facilior interpretatio,
cui possunt congruentes hæc Veritates ap-
partari.*

*Nemo Christianus Christi iudicio condem-
nabitur, nisi qui prius suo Christum judi-
cio condemnaverit.*

In 1. parte, Dominica 1. Adventus.

Siquid